

Мотиви

към проект на Кодекс за професионална етика на помощник-фармацевтите

Предложеният проект е изготвен във връзка с необходимостта от изпълнението на законовата делегация на чл. 8, ал. 1, т. 4 от Закона за съсловните организации на медицинските сестри, акушерките и асоциираните медицински специалисти, на зъботехниците и на помощник-фармацевтите. Според цитираната разпоредба съсловната организация на помощник-фармацевтите приема кодекс за професионална етика и упражнява контрол по спазването му.

Кодексът за професионална етика на помощник-фармацевтите определя система от норми за нравствено поведение, нравствени правила и морал в обществото, към които помощник-фармацевта следва да се придържа в изпълнение на своите професионални задължения. Фармацията, като хуманитарна наука и практика се обуславя изцяло върху грижата и съхраняването на здравето на обществото и в частност на отделния човек, като се основава и зависи от морала и етиката на всеки един свой представител.

Създаването на етична рамка за помощник-фармацевтите при извършване на своите професионални дейности има за цел да гарантира спазването на етичните принципи от страна на тези медицински специалисти при предоставянето на фармацевтични грижи на пациентите, съобразно техните компетенции и стриктно спазвайки законодателството на Република България.

Проектът на Кодекс за професионална етика на помощник-фармацевтите е свързан с гарантиране качеството на професионалните дейности, които могат да извършват помощник-фармацевтите.

Предложеният проект на акт няма да окаже финансово въздействие върху държавния бюджет.

След извършен анализ за съответствие с правото на Европейския съюз се установи, че обществените отношения, предмет на проекта на правила, не са регламентирани в европейското законодателство. Уредбата на обществените отношения, предмет на проекта на правила, е въпрос на национално решение и е от компетентността на отделните държави-членки. Това произтича от разпоредбата на чл. 168, пар. 7 от Договора за функциониране на Европейския съюз, която предвижда изключителна компетентност на държавите-членки по определяне на здравната им политика и организирането и предоставянето на здравни услуги и медицински грижи.